

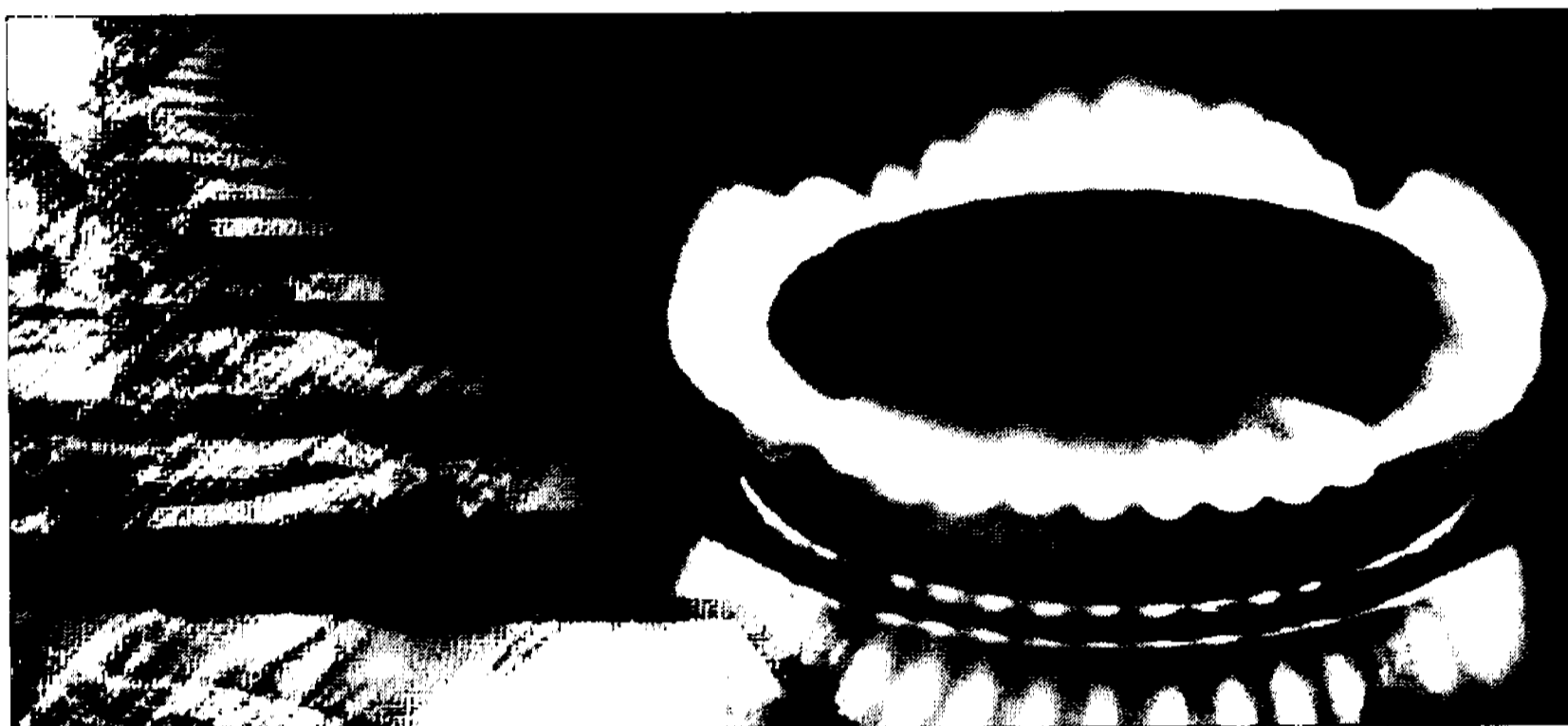
La planta de gas, ben lluny del Sénia i d'Alcanar

L'OPINIÓ
XAVI
FORCADELL
ESTELLER

Alcanar, el gas i les seves conseqüències són d'infausta memòria. Un juliol similar al que acabem de passar, però de fa prop de tres dècades, un camió que n'anava sobrecarregat i que sortia des del Complex Industrial de Tarragona, en arribar a l'alçada del Càmping Alfacs, va esclatar i va provocar una de les pitjors catàstrofes que s'han viscut a Espanya. Després, tothom a córrer i a modificar, quan no crear, la legislació sectorial de transports de mercaderies perilloses per carretera. Aquesta normativa, l'actual d'altra banda, si el nostre sistema jurídic fos com l'americà -l'anglosaxó *Common Law*-, s'anomenaria Llei Alfacs.

Ara, quan la memòria local ja començava a mig oblidar-ho, ens assabentem en ple estiu que es vol instal·lar un dipòsit i una planta de tractament de gas a la zona limítrof del veí Vinaròs. Una tramitació administrativa que hauria d'acabar, tot i que no hi acabarà -n'estic segur i espero-, amb una concessió que possibilitaria la construcció i instal·lació d'una de les plantes més importants d'Europa

d'emmagatzematge i tractament de gas, tot i que a la vegada acabaria amb la nostra qualitat de vida, a més d'afectar la nostra agricultura, el nostre turisme, el nostre bon i reconegut marisc, però sobretot la nostra seguretat i salut, la d'Alcanar, Vinaròs i els seus voltants; el seu abast és incalculable per negatiu. Si es contextualitza, es comprèn llavors el nostre temor quan sentim parlar una altra vegada de gas.

És per això que l'opacitat amb la tramitació de l'expedient, amb una declaració d'urgència per expropiar sense motivar-se, incom-

plint el planejament urbanístic del municipi on s'ha d'ubicar i, per tant, fent incompatible el projecte amb la norma urbanística (tot i que ho intentaran justificar amb conceptes jurídics buits i indeterminats, i apel·lant l'indefinible interès general); i entre altres, exposant-se al públic en mes d'agost per no fer-ne partícip, com qui diu, els ciutadans (ara que la participació ciutadana, com no podria ser d'una altra forma, en un estat que s'autoanomena social i democràtic de dret, és un dels pals de paller del seu sistema juridicoadministratiu).

Tots aquests factors indicats són prou per fer-nos revelar contra el projecte amb força. Però ho hem de fer, si volem guanyar, de forma unitària, amb convicció, amb sentit de pertinença i amor al territori, fent entendre que el més elemental dels sentits, la raó, juga al nostre costat. Demostrant que el problema no és situar-se més lluny o a prop, sinó la ubicació geogràfica.

I és que un projecte estratègic i que ha de ser per a tot el regne d'Espanya, segur que té altres alternatives possibles, altres territoris més inhòspits i despoblats, on l'im-

pacte seria gairebé inexistent -així com les conseqüències sobre la salut i seguretat dels seus habitants-, i no caldria destrossar aquest territori tan natural i estimat.

Per tant, cal centrar els esforços en aquesta línia, implicant-se fins al moll de l'ostothom. I quan dic tothom, és tothom. Les forces polítiques les primeres. És hora d'ensenyar les cartes, de situar-se al costat dels interessos econòmics, personals, o polítics, o al costat del territori i dels seus habitants.

No val a dir aquí en veu baixa una cosa però que a Madrid i València se'n decideixi una altra. Veritat que quan el debat del Pla Hidrològic Nacional tothom es va pronunciar oficialment en un sentit o un altre? Doncs ara igual, cal saber al costat de qui està cadascú, i més tenint present que al març que ve se celebraran eleccions generals.

Perquè que quedi clara una cosa: una concessió administrativa com aquesta s'atorga seguint un procediment jurídic on s'ha de pronunciar favorable i/o motivadament tant el govern valencià com l'estatal.

És una qüestió tant jurídica com política, siguem clars. Per tant, el primer que hem de reclamar és això, que es parli clar, per saber si el que ens diuen els governants del territori coincideix clarament amb el que cal que es digui a ciutat de València i a la de Madrid. Si coincideix, com ens volen fer semblar, i hi ha unanimitat o força suficient, el tema haurà acabat. Del contrari... del contrari, i com a mínim, comença la lluita, perquè no podem, ni volem, perdre-ho tot!

Xavi Forcadell Esteller és advocat